

Àudio del Prelat: les obres de misericòrdia (Introducció)

Amb ocasió de l'Any Jubilar, el prelat comentarà un cop al mes les obres de misericòrdia. Els catorze consells donats pel Senyor i per l'Església guiaran l'àudio que oferirem en aquest website.

30/11/2015

El Jubileu Extraordinari, convocat pel Papa Francesc, posa la

misericòrdia en el centre del caminar cristià; i el Sant Pare assenyala que la misericòrdia **“és la paraula clau per indicar l'actuar de Déu envers nosaltres. Ell no es limita a afirmar el seu amor, sinó que el fa visible i tangible”** [1].

Cadascun dels seus fills pot ser testimoni de l'amor de Déu en el decurs de la seva pròpia vida, i que som cridats a respondre amb amor a aquest amor. El Papa convida tots a ser portadors de la misericòrdia de Déu, que tantes vegades hem experimentat personalment: i només cal pensar en quantes vegades ens perdona –sempre!–, en el sagrament de la Penitència. Per això, els propers mesos han de ser un **“temps propici per a l'Església, perquè faci més fort i eficaç el testimoniatge dels creients”** [2].

Aquesta proximitat del Senyor mai serà tan sols una paraula abstracta;

diàriament ha de traduir-se en obres, en la conducta concreta de cada jornada, en aquestes **“intencions, actituds, comportaments que es verifiquen en el viure quotidià”** [3].

El successor de Pere ha manifestat que **“la misericòrdia de Déu és la seva responsabilitat per nosaltres. Ell se sent responsable, és a dir, desitja el nostre bé i vol veure'ns feliços, plens d'alegria i serens. És sobre aquesta mateixa longitud d'ona –continua el Sant Pare– que s'ha d'orientar l'amor misericordiós dels cristians. Així com el Pare estima, així estimen els fills. Així com Ell és misericordiós, així som nosaltres cridats a ser misericordiosos els uns envers els altres”** [4].

En aquest sentit, adquireixen un pes molt seriós les obres de misericòrdia que Nostre Senyor va transmetre a l'Església. Jesucrist –el "rostre de la misericòrdia del Pare"– convida els

cristians girar els ulls envers Ell constantment i amb atenció, amb desitjos d'arribar a unir-nos a la seva vida, d'imitar com els petits imiten els pares o els seus germans grans.

Sant Josepmaria Escrivà, fundador de l'Opus Dei, va conrear amb passió durant el seu caminar terrenal les obres de misericòrdia corporals i espirituals, seguint Jesucrist. Amb raó va poder escriure en una de les seves homilies: ***“S'entén molt bé la impaciència, l'angoixa, els desigs inquietants d'aquells que, amb una ànima naturalment cristiana, no es resignen davant la injustícia personal i social que pot crear el cor humà. Tants de segles de convivència entre els homes i, encara, tant d'odi, tanta destrucció, tant de fanatisme acumulat en ulls que no volen veure-hi i en cors que no volen estimar” [5].*** Fins aquí, sant Josepmaria.

A continuació, vaig a detallar alguns dels mals que afligeixen al món: “***Els béns de la terra***—puntualitzaba sant Josepmaria—, ***repartits entre uns pocs; els béns de la cultura tancats en cenacles. I, a fora***[d'aquests llocs], ***fam de pa i de saviesa, vides humanes que són santes, perquè vénen de Déu, tractades com a simples coses, com a nombres d'una estadística***” [6]. Aquí acaba la cita del fundador de l'Opus Dei.

Davant l'absència de misericòrdia i d'autèntica fraternitat, no cap deixar-se portar pel desànim, sinó acollir el consell de sant Joan de la Creu: “Posa amor on no hi ha amor i en trauràs amor” [7]. Tots som cridats! a ser un altre Crist, el mateix Crist, i així actuar en nom seu, contagiant la caritat per tot arreu. En aquest sentit, també sant Josepmaria assenyalava que Jesucrist “***continua invitant-nos a posar en pràctica aquell manament nou de l'amor, el***

mandatum novum (...). Hem de reconèixer Crist que ens ve a l'encontre, en els nostres germans els homes. Cap vida humana no és una vida aïllada, sinó que s'entrellaça amb d'altres vides. Cap persona no és un vers solt, sinó que tots formem part d'un mateix poema diví, que Déu escriu amb el concurs de la nostra llibertat” [8].

Potser algú podria pensar que – sobretot en els països més avançats– els progressos en l'assistència social, sanitària, laboral, etc., farien innecessàries, o fins supèrflues, les tradicionals obres de misericòrdia: i no és així! Fins i tot en les nacions més desenvolupades, moltes persones es mouen en el llindar de la pobresa, no disposen dels serveis més elementals o pateixen la soledat o l'abandonament, encara que disposin de mitjans materials. Encertadament, el fundador de

l'Opus Dei observava, molts anys enrere, que, quan les circumstàncies històriques semblen haver superat la misèria o el dolor, precisament llavors es torna més urgent aquesta agudesesa de la veritable fraternitat cristiana, que sap endevinar on hi ha necessitat de consol, també enmig de l'aparent benestar general.

Amb l'ajuda de Déu, al llarg d'aquests mesos, em proposo oferir algunes consideracions sobre les catorze obres de misericòrdia, espirituals i corporals, amb la intenció que calin més profundament en la nostra existència quotidiana. En els avatars de cada jornada –la feina, la vida en família, les relacions amb els altres–, el Mestre ens convida a identificar-nos amb Ell.

D'aquesta manera, el nostre camí terrenal amb Jesucrist podrà convertir-se en una "escola de misericòrdia".

[1] Papa Francesc, Butlla
“Misericordiae Vultus”, n. 9.

[2] Ibid, n. 3.

[3] Ibid, n. 9.

[4] Ibid.

[5] Sant Josepmaria, És Crist que
passa, n. 111.

[6] Ibid.

[7] Sant Joan de la Creu, “*Carta a la*
M. Mª de la Encarnación”, en Vida,
BAC, p. 1322.

[8] Sant Josepmaria, op.cit, n.111.

► **Tots els àudios sobre les obres de**
misericòrdia

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/audio-del-
prelat-les-obres-de-misericordia-
introduccio/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/audio-del-prelat-les-obres-de-misericordia-introduccio/) (07/08/2025)